

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobců: a) **ALBAEDEA s.r.o.**, IČO 05661005
sídlem Lesní 1104, 665 01 Rosice
b) **Development Trade s.r.o.**, IČO 0484799
sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha 1
oba zastoupeni advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Jihomoravský kraj**
sídlem Koliště 17, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 13. 12. 2019, č. j. 336135-17/2019-530000-61,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 13. 12. 2019, č. j. 336135-17/2019-530000-61 (dále jen „napadené rozhodnutí“), ředitel žalovaného podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), zamítl námitky žalobců proti uloženému opatření o zadržení věci specifikovanému v úředním záznamu o zadržení věci č. j. 336135-7/2019-530000-6. Ředitel žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce a) byl kontrolovanou osobou, přičemž vzniklo důvodné podezření, že v jeho provozovně jsou bez povolení umístěna zařízení umožňující provozování hazardní hry. Na základě tohoto zjištění kontrolující přistoupili k zadržení čtyř kusů herních zařízení s herní soutěží Pegasus.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobci se domáhají zrušení napadeného rozhodnutí a uložení povinnosti žalovanému vrátit zadržená zařízení Pegasus. Uvádí, že žalobce b) má od žalobce a) pronajatý prostor pro provozování technických zařízení se soutěží Pegasus, a je tedy subjektem, který tuto soutěž provozuje a u kterého zadržením zařízení došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv. Namítají, že v případě soutěže Pegasus se jedná koncepčně o zcela novou soutěž, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty. Z hlediska základních principů soutěže Pegasus popsanych i žalovaným v protokolu o kontrole se evidentně jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře; chybí tak důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách. S námitkami žalobců proti tomu, že už podle dosavadních zjištění žalovaného chybí ono důvodné podezření, se ředitel žalovaného vypořádal zcela účelovými tvrzeními. Zdůvodnění náhody v soutěži v napadeném rozhodnutí je nepravdivé. Celní úřad na jedné straně uvádí, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, a na druhé straně, že neví, kdy získá odměnu Tetrix, která je závislá na dosažení správného postavení symbolů na válcích – výherní kombinace, což je nepravdivé tvrzení. Celní úřad zamlčel, že v rámci kontroly náhledu na průběh hry zjistili pracovníci celního úřadu i to, jak budou v jednotlivých kolech symboly na válcích rozestavěny.
3. Žalobci zdůrazňují, že na rozdíl od jiných soutěží, u kterých se má jednat o nelegální hazard, u soutěže Pegasus existuje možnost náhledu na celý průběh hry v dovednostní části hry Tetrix, jak vyplývá i z obsahu protokolu o kontrole. Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícímu známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil optimální podíl odměn Kredit/Banka, o které chce hrát. Žalobce podrobněji popisuje průběh hry a namítá, že soutěžící ví předem celý průběh hry a všechny možné výsledky, kolik může ve hře vyhrát. V průběhu soutěže nepřistupuje ke vkladu do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost a nejsou tak splněny podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách. Na rozdíl od „kvízomatů“, jimiž se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018, nemá u soutěže Pegasus soutěžící náhled pouze na jedno kolo předem, ale má náhled na celý průběh soutěže, včetně postavení symbolů na válcích jako grafickém pozadí v jednotlivých kolech, a je pouze na jeho rozhodnutí, zda jednotlivá kola zobrazená v náhledu odehraje nebo nikoliv. V soutěži navíc platí, že hodnota odměny v každém kole je rovna vždy minimálně dvojnásobku vkladu do kola. Soutěžící tedy vždy ví předem, s jakou částkou může skončit, když uspěje i ve vědomostní části hry. Správné zodpovězení otázky či splnění úkolu je zcela v dispozici soutěžícího, prvek náhody nebo neznámá okolnost zde zcela chybí. Cokoliv je sázející schopen

ovlivnit svými znalostmi či dovednostmi, nelze považovat za náhodu. Výhra nebo prohra v soutěži je pouze otázkou znalostí a dovedností soutěžícího a soutěžící má předem náhled na celý možný průběh soutěže a ví přesně, kolik může v soutěži získat. O úspěchu a jeho výši tedy nerozhoduje žádná neznámá skutečnost ani náhoda, a to ani částečně. Závěry žalovaného o přítomnosti náhody v soutěži jsou tedy jednoznačně nesprávné a celní správa evidentně nemá u soutěže Pegasus zjištěny a podloženy žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly důvodné podezření o náhodě ve smyslu zákona o hazardních hrách.

4. Podle žalobců je nepodstatné, že na získání Tetrix odměny nemusí soutěžící vynaložit žádnou vědomost, neboť soutěžící ví předem, ve kterých kolech v té které Vizualizaci tuto přímou odměnu získá, v jaké výši a jak budou postavené symboly na válcích. Stejně tak je nesmyslný závěr, že soutěžící si nemusí náhled v Tetrix soutěži vytvořit, a proto pro něj bude získání přímých Tetrix odměn neznámou skutečností nebo náhodou, protože to již není o náhodě, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit, ale o rozhodnutí samotného soutěžícího, že informaci o průběhu celé soutěže nechce.
5. Závěrem žalobci uvádí, že informace, které má žalovaný již dlouhodobě o soutěžích Pegasus, důvodnost podezření vyvracení, resp. zeslabují natolik, že se žalovaný nemůže již na důvodné podezření stran soutěží Pegasus odvolávat. V napadeném rozhodnutí absentují důvody pro toto rozhodnutí, zejména skutkový stav je v rozporu s provedeným právním hodnocením o údajné náhodě v soutěži Pegasus ve smyslu zákona o hazardních hrách.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Ve vyjádření k žalobě žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Uvádí, že smyslem postupu žalovaného nebylo postavit najisto, že technické zařízení je věc porušující zákon o hazardních hrách. Smyslem bylo zabránit užívání věci, u níž je důvodné podezření z porušování zákona. Úřední záznam o zadržení věci ze dne 17. 10. 2019, č. j. 336135-7/2019-530000-61 (dále jen „úřední záznam o zadržení věci“) i napadené rozhodnutí obsahují dostatečné odůvodnění, z jakých skutečností vyplynulo dozorujícímu orgánu podezření, že se jedná o hru naplňující definici hazardní hry ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách, k jejímuž provozování nebylo uděleno povolení. Důvodné podezření vyplynulo z kontrolního nákupu, při němž bylo zjištěno, že náhled na všechna budoucí kola hry není bezpodmínečně garantován každému sázejícímu, ale pouze tomu, kdo dosáhne dostatečného počtu bodů ve hře Tetrix. Schéma hry se ve vztahu k sázejícímu jeví jako neznámá okolnost. Už skutečnost, že technické zařízení umožňuje hrát soutěž jako hru, v níž o výhře rozhoduje náhoda nebo neznámá okolnost, znamená, že se může jednat o hazardní hru. Posouzení a prokázání, že se skutečně jedná o hazardní hru, je až následně předmětem přestupkového řízení.

IV. Posouzení věci soudem

7. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí ředitele žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování ředitele žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Při rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.

8. Podrobnější dokazování k charakteru technického zařízení Pegasus, respektive soutěže Pegasus nebylo potřeba provádět také proto, že to povaha úkonu, jakým je zadržení věci dle § 121 odst. 1 věty první zákona o hazardních hrách, nevyžaduje (viz dále). Rozhodující zde totiž není otázka, nakolik reálně fungování technického zařízení ovlivňuje náhoda či neznámá okolnost, nýbrž to, jak se fungování technického zařízení jeví sázejícímu navenek (viz odstavce 22-25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Kromě toho se otázkou možného zadržení totožného technického zařízení již zabýval zdejší soud například v rozsudku ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 150/2019-87, a také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019-63. Zdejší soud přitom neshledal v nyní projednávané věci důvod se jakkoliv odchýlit od závěrů, které soudy v uvedených rozsudcích učinily, a proto z nich při svém rozhodování v nyní projednávané věci vycházel.
9. Soud dále poznamenává, že žalovaný správně jako s kontrolovanou osobou jednal se žalobcem a). Byl to totiž žalobce a), kdo měl kontrolovanou věc u sebe. V době oznámení opatření o zadržení věci není rozhodné, kdo je vlastníkem či provozovatelem zadržené věci. Otázka, zda byl žalobce a) skutečně osobou, která nelegálně provozuje hazardní hru, není třeba v této fázi postavit najisto, neboť její posouzení je klíčové až pro případné přestupkové řízení.
10. Jádrem sporu v nyní projednávané věci je otázka, zda byly splněny podmínky pro postup dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, tj. pro zabavení technického zařízení Pegasus.
11. Podle § 121 odst. 1 věty první zákona o hazardních hrách je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona.
12. Předně je třeba přisvědčit žalovanému v tom, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li v době prováděné kontroly důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry. Otázka, zda se podezření z porušení právních předpisů potvrdí, či vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto meritorním rozhodnutím o případné odpovědnosti za přestupek.
13. Důvodová zpráva k citovanému ustanovení uvádí následující: *„Možnost zadržet věc, je-li důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona, představuje neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrného administrativního zatížení dozorujících orgánů a potencionálního snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla zvolena úprava, kdy nebude třeba vydat rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, jež měla věc v době jeho zadržení u sebe. V případě samotného zadržení věci se bude jednat o výjimku z obecného pravidla, neboť k tomuto postupu není třeba, aby bylo vydáno rozhodnutí. Jedná se o úpravu, která je již součástí například dnešní úpravy zákona č. 191/1999 Sb. nebo také zákona č. 64/1986 Sb. a nejedná se tudíž o úpravu v*

českém právním řádu neznámou.“ (Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o hazardních hrách, Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna 2013 – 2017, sněmovní tisk 578/0, část č. 1/4, dostupná na www.psp.cz).

14. Z uvedených důvodů není možné, aby již ve fázi kontroly na místě (kdy dochází k zadržení věci) bylo prováděno složité dokazování za účelem, aby bylo postaveno najisto, že soutěž provozovaná na předmětném zařízení je hazardní hrou provozovanou prostřednictvím technického zařízení. Takový požadavek je třeba odmítnout jako absurdní, neboť tímto by byla efektivní a účelná kontrola fakticky znemožněna. Podmínkou k zadržení věci je tedy „pouhé“ důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry.
15. Pokud žalobci namítají, že celní úřad i přes velké množství informací vyvracejících důvodné podezření pro možnost zadržení zařízení Pegasus účelově onu důvodnost tvrdí, jejich námitce zdejší soud nepřisvědčil. Jak vyplývá ze spisového materiálu, základní principy hry byly popsány v úředním záznamu o zadržení věci, ze kterého mimo jiné vyplývá, že o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda, v tomto případě představovaná prémiovou odměnou nazvanou TETRIX ODMĚNA. Soutěž sice umožňuje nahlížení do budoucích kol herní soutěže prostřednictvím doplňkové soutěže TETRIX, avšak realizace této doplňkové soutěže je tak časově náročná, že prakticky vylučuje její použití. Kromě toho žalovaný sepsal záznam o kontrolním nákupu uskutečněném dne 17. 10. 2019, ze dne 11. 12. 2019, č. j. 336135-11/2019-530000-61, přičemž kontrolní nákup také zdokumentoval audiovizuálně a učinil součástí spisu. Nadto je podrobný popis kontrolního nákupu obsažen rovněž v části V. protokolu o kontrole ze dne 3. 1. 2020, č. j. 336135-18/2019-530000-61 (dále jen „protokol o kontrole“). Rovněž protokol o kontrole obsahuje dostatečně konkrétní popis principů hry, a to, že do hry sázející vkládá sázku, její návratnost není zaručena, o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo neznámá okolnost, prezentována hodnotou Tetrix, resp. její výší a četností. Hráč nemusí prokázat žádnou znalost ani dovednost a přesto dosáhnout výhry. Soutěž sice umožňuje nahlížení do budoucích kol herní soutěže prostřednictvím doplňkové soutěže TETRIX, avšak realizace této doplňkové soutěže je tak časově náročná, že prakticky vylučuje její použití, a není nadto podmínkou hry. V každém případě již úřední záznam o zadržení věci obsahuje všechny zákonné náležitosti vyplývající z § 121 zákona o hazardních hrách, včetně důvodu zadržení - existence důvodného podezření, že testovaná zařízení umožňují provozování hazardní hry. Tento důvod je pak podrobněji rozveden v protokolu o kontrole. S ohledem na charakter institutu zadržení věci jakožto okamžitého faktického úkonu, o němž je toliko pořizován úřední záznam (zařízení není zadržováno na základě správního rozhodnutí), není prostor k tomu, aby kontrolní orgán podrobně zdůvodňoval, v čem spatřuje naplnění zákonných podmínek pro zadržení věci. K tomu slouží rozhodnutí o námitkách, ve kterém se ředitel žalovaného k této otázce dostatečným a přezkoumatelným způsobem vyjádřil. Liší-li se právní posouzení žalovaným zjištěného a popsaného skutkového stavu věci, jež zastává ředitel žalovaného s právním názorem žalobce, nelze z takové skutečnosti dovozovat účelovost tvrzení ředitele žalovaného, jak činí žalobce. Napadené rozhodnutí dle názoru zdejšího soudu obsahuje jednoznačné a srozumitelné důvody, pro které ředitel žalovaného dospěl k závěru o důvodném podezření o porušení zákona o hazardních hrách.
16. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že spornou mezi žalobci a žalovaným je především otázka, zda na základě zjištěných skutečností bylo založeno důvodné podezření na

nelegální provozování hazardní hry. Žalobci v námitkách proti opatření o zadržení věci i v žalobě namítají, že soutěž Pegasus je strategickou hrou, ve které zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře. Žalobci trvají na tom, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, ví předem, o jakou částku hraje, a pouze soutěžící určuje, kolik v soutěži získá. Závěry žalovaného o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jako získá Tetrix odměnu, považují žalobci za zcela liché.

17. Žalobcům lze částečně přisvědčit v tom, že soutěžící má možnost prostřednictvím Tetrix hry (ačkoli je nutno pro získání náhledu odehrát potřebný, s každým dalším kolem navyšující se, počet bodů) nahlédnout na následující průběh hry. Nelze proto tvrdit, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši. Soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře „Tetris“, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
18. Jinými slovy tak soud konstatuje, že v případě, že se soutěžící rozhodne, že bude hrát tak, že nevyužije možností vyplývajících z hry Tetrix, je „nenáhodný“ prvek soutěže, jak o něm žalobce hovoří, (přínejmenším z pohledu soutěžícího) natolik oslaben, že je akceptovatelný závěr o „důvodném podezření“ ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Je přitom nutno připomenout, že primárně má být přítomnost prvku náhody v průběhu hry posuzována z pohledu hráče a dle „projevování“ se technických zařízení „navenek“, nikoli z hlediska fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32).
19. V souvislosti s posouzením naplnění podmínek definice hazardní hry lze odkázat na rozšířené stanovisko Ministerstva financí – Státního dozoru nad sázkovými hrami a loteriemi, k tzv. kvízomatům (dostupné na <https://www.mfcr.cz/cs/soukromy-sektor/hazardni-hry/archiv-zakon-c-202-1990-sb/stanoviska/sdeleni-ministerstva-financi-k-tzv-kvizo-16525>), které se vztahovalo k předchozí právní úpravě (zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách). S tímto rozšířeným stanoviskem se lze ztotožnit zejména v tom, že *„jediným objektivním přístupem, jak posuzovat náhodu, je nalézat ji všude tam, kde nehraje nezanedbatelnou roli. Náhoda se neshledává u soutěží, které jsou založeny zcela na vědomosti či na výkonu hráče a při kterých hráč má výsledek hry zcela ve svých rukou. Hraniční případy vyžadují individuální posouzení.“*
20. V daném případě lze s ohledem na kontrolní zjištění, včetně vědomosti celní správy o existenci jiných typů „kvízomatů“, které jsou považovány za hazardní hry a které z pohledu soutěžícího fungují na podobném principu, považovat podezření, že by se mohlo jednat o nelegální provozování hazardní hry, jednoznačně za důvodné. To

k zadržení věci v souladu s § 121 zákona o hazardních hrách stačilo, žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem.

21. Otázka, zda podezření celní správy bude následně potvrzeno nebo vyvráceno, bude věcně a autoritativně řešena v případném následném správním řízení o přestupku. „Skutečné“ a detailní právní posouzení existence prvku náhody včetně dokazování tedy bude až předmětem tohoto následného řízení, v němž budou mít žalobci možnost uplatnit všechny námitky uvedené v žalobě, včetně návrhů na dokazování (např. znalecký posudek, pravidla hry), pro což nebyl dán v tomto soudním přezkumu s ohledem na výše uvedený důvod. Soud tedy zdůrazňuje, že nyní věc posuzoval z hlediska onoho „důvodného podezření“ dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž nepředjímá, zda ve věci byl skutečně dán relevantní prvek náhody, který ve svých důsledcích může vést k odpovědnosti za přestupek dle zákona o hazardních hrách. Nad rámec výše uvedeného zdejší soud dodává, že žalobci předkládané protokoly o kontrole Celních úřadů pro Zlínský kraj, Karlovarský kraj a Kraj Vysočina by nemohly jakkoli přispět k dalšímu objasnění skutkového stavu věci, ani by nemohly mít jakýkoli vliv na posouzení skutkového stavu právě projednávané věci. Jejich provedení by tak bylo zcela neúčelné.

VI. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O nákladech řízení bylo primárně rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšní žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. září 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu